

زیار

د زیار کښانو هنداره

کار، نان، لباس، خانه
برای زحمتکشان

شماره ششم

نشریه انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

اعلامیه

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

نمی شود.

حکومت برای جلوگیری از افزایش بی رویه قیمت گاز مایع، اعلام کرد که بر بازار نظارت و کنترل نموده و به هیچ کس (اجازه) ندمیدهد که یک کیلو گاز مایع را از ۵۵ افغانی بیشتر به فروش برساند و با گران فروشان بر خورد قانونی خواهد نمود!!

این بر خورد و عکس العمل مسؤلان حکومت افغانستان با احتکار کننده ها و گرانفروشان، بسیار ضعیف و مسخره می باشد، حتی احتکار کننده ها وانحصارگران که دست بالای بر نظام دارند، نیز با این قیمت گذاری وزارت تجارت به دیده تمسخر آمیز دیده و کماکان به گرانفروشی خود ادامه میدهد.

زحمتکشان باور کامل دارند که نرخ گذاری های موقت و مقطعی بی هیچ تاثیر مثبتی بر زندگی شان نداشته (ص ۳)

که حکومت وادار به عقب نشینی می شود.

در شرایطی که زمستان قبل از وقت اکثریت و لایات کشور ما را مورد تهدید قرار داده و برف سنگین ساکنین مناطق شمال و مرکزی را غافلگیر ساخته، یکی دیگری از تراژیدی ها و مصایب سال جاری برای زحمتکشان ما بلند رفتن سرسام آور قیمت گاز مایع می باشد.

نزدیک به یک ماه است که قیمت هر کیلو گاز مایع از ۵۰ افغانی به ۱۲۰ افغانی و در بعضی ساحات به بیشتر از آن افزایش یافته است، حتی در بعضی از ساحات شهر کابل قلت گاز مایع دیده شده و با همین قیمت ها نیز گاز مایع پیدا

بسترهای نرم و در خانه های مجلل با پیشرفته ترین امکانات زندگی می کنند و در موترهای آخرین مودل گشت و گذار دارند، بر دستگاه دولتی در تمامی بخش ها وساحات دیده می شود، این طبقه از بی کفایتی و ضعف نظام همیشه سود برده و با کوچکترین فرصت به دست آمده اقتصادی، به احتکار و انحصار دست می زند تا به سود های هنگفت دست یابند. هنگامیکه مسؤلان دولتی به شکل نمایشی و فرمایشی با احتکار کننده ها و انحصار کننده ها بر خورد های سطحی و ظاهری می نمایند، مدافعان اقتصاد بازار و حامیان سکتور خصوصی چنان هیاهو و سر و صدا ها را در رسانه ها به راه می اندازند

زحمتکشان، قربانیان اصلی اقتصاد مافیائی و فساد حاکم در کشور اند پولدارها با استفاده از سیاست های نظام اقتصاد بازار که بعد از سال ۲۰۰۱ در کشور ما رواج پیدا کرده، به شکل لجام گسیخته و بی ماندی به جولان در آمده و زمینه خوبی را برای غارت و چپاول مردم فقیر و بیچاره ما یافته است. آنها از این وضعیت استفاده نموده و به میل خود نرخ ها را تعیین نموده و قیمت ها را بالا می برد و هیچ نیر و قدرت دولتی را توان مقابله با آنها نیست، چرا نفوذ و ریشه آنها به چوکی های بلند دولتی نیز می رسد. زور و قدرت سیاسی و اقتصادی پولدارها با صاحبان وسایل تولید که بر

د خوارو نړیواله ورځ د زیار کښانو د

لورې په منځ کې ولمانځل شوه

مافیایی کسان، زورور، خانان، فیوډالان، شتمن او بلایه سوداگر او پانگوالان ترې گټه اخلي او که ښکاره ووايو د همدې کسانو دولت دی او زیار کښان یوازې د خپل قدرت او اختیار د استحکام او پیاوړتیا لپاره کاروي، نو نه یوازې د زیار کښانو کارگرانو او دهقانانو د ژوندانه د ښه کیدو لپاره کومه برنامه او پروگرام نه لري، بلکې هر ورځ کرنیزې ځمکې غصبوي او ورباندې لوکس لوکس ښارگوټي جوړوي.

ټولو زیار کښانو ورونو او خویندو ته معلومه ده چې زیار کښان څومره زیات زحمت او زیار باسي او د تندي په خوله او د ورغوي په ټاکو پیسې پیدا کوي چې ورباندې خپلې کورنۍ ته ډوډۍ واخلي. (ص ۳)

د خوارو نړیواله ورځ په داسې حال کې په افغانستان کې ولمانځل شوه چې د افغانستان خلک په خاصه توگه د خوارلس ولایتونو زیار کښان د وچکالي له امله له لورې سره مخ دي. په مجموعي ډول د هغو ارقامو پر بنیاد چې دولت خپاره کړي دي څه باندې ۳۰ فیصده خلک د لورې د کرښې لاندې ژوند کوي. په داسې حال کې چې اوسنی وضعیت په ښکاره توگه دا بیانوي چې دا شمیره کمه ده او باید له دې ډیر کسان له لورې سره مخامخ وي او د فقر او نادارۍ د کرښې لاندې ژوند وکړي.

په داسې حال کې چې افغانستان ډیره ځمکه او روان سیندونه لري، خو له هغه ځایه چې اوسنی دولت د زیار کښانو دولت نه دی او یوازې

دمکراسی چیست؟

عقاید و افکار، آزادی مطبوعات، آزادی اجتماعات، آزادی بیان و تبلیغات و تعلیمات و سایر اختیارات ملی و مردمی برای اکثریت مردم. رکن مهم دیگر دمکراسی بخصوص در جوامع سنتی و مذهبی سیکولاریزم است که بدون آن دمکراسی بی پایه و بی اساس می باشد. دمکراسی اگر تنها برپایه سیاسی آن یعنی داشتن حق برای اظهار هر نوع عقیده سیاسی و اجتماعی و برخورداری از حق اعمال هر نوع وسیله مشروع برای اشاعه آن استوار باشد ناقص است. دمکراسی واقعی وقتی تامین شده میتواند که مردم از مزایای دمکراسی و برابری واقعی اقتصادی و اجتماعی نیز بهره مند باشند یعنی استقرار شرایط اقتصادی-اجتماعی ویژه ای که همه افراد جامعه بتوانند از حداقل ضروریات زندگی خود صرف نظر از نژاد و ملیت و مذهب و جنس بهره مند گردند. (ص ۳)

دیگر هنگامی است که کاسبکاران جهانی با بهره گیری از شبکه گسترده و توانمند رسانه های همگانی در اذهان مردم دمکراسی غیرواقعی خود را شکل واقعی داده در حال حک کردن است. دمکراسی از دو کلمه یونانی دموس به معنی مردم و کراتوس به معنی اقتدار و اختیار و فرمانروایی مشتق شده است. در شرایط امروزی دمکراسی به شیوه زندگی جامعه ای اطلاق میشود که در آن به هر فرد حق این داده شود که از حیث مشارکت آزادانه در ارزش های جامعه از فرصت های مساوی برخوردار باشد. یعنی اداره حکومت بدست ملت باشد یا حکومت اکثریت مردم با رعایت حقوق اقلیت مردم، ولی امروز با تاسف در شرایطی که کشور در چنگال خونریز سرمایه قرار دارد این چنین نیست. یکی از ارکان مهم دمکراسی احترام به آزادی های اساسی به ویژه آزادی

یک میلیون و شش صد هزار دهقان زحمتکش برای مافیای سرمایه داران قربانی می شوند

بندی نشده است، دهقانان باید فکر کنند که چرا؟ دولت فعلی برای کشت مواد مخدر طبقه دهقان را ملامت می سازد و این حق دولت فعلی است چون ما زحمتکشان به خوبی می فهمیم که در این دولت کوچکترین سهمی و حتی داشته نمی توانیم، زیرا این دولت، دولت زحمتکشان نبوده و دولت زمینداران کلان و سرمایه داران است و تمام حق و سهمی این دولت مربوط به سرمایه دارها هست و برای همین هم نمی تواند یک قاچاقبر کلان را هم دستگیر کند.

ما یک ملیون و شش صد هزار دهقان زحمتکش قربانی مافیای سرمایه داران هستیم، ما با عرق جبین کشت می کنیم، با انگشت های زخمی مان نیشتر می زیم، کودکان ما در زمین های کوکنار معتاد می شوند ولی فایده اصلی را سرمایه داران و ارباب ها می برند و به جای که آنان دستگیر شوند، ما را بندی می کنند، چرا؟! ★

کشت کوکنار که یک میلیون و شش صد هزار دهقان هموطن ما را قربانی قاچاقبران سرمایه دار می کند و سرمایه داران هر روز با پول کوکناری که با دست های زخمی، خونین و با انگشتان تکه تکه دهقانان کشت می شود، بلند منزل می سازند، بانک می سازند، شرکت هوایی جور می کنند، کمپنی و شرکت و تجارتخانه می سازند، یک منبع خوب پولی برای اربابان، خان ها، زمینداران کلان، پولداران، سرمایه داران و تاجران به حساب می آید و دولت به خطری که نشان بدهد که ضد مواد مخدر است، فقط دهقانان را بندی می کند، ولی آیا این دولت می تواند یک ملیون و شش صد هزار دهقان را بندی کند؟

نه، نمی تواند. زیرا اگر این همه دهقانان غریب، فقیر ولی زحمتکش را بندی کنند، قاچاقبران پولدار چگونه تجارت مواد مخدر خود را پیش خواهند برد. دهقانان بندی می شوند ولی تا اکنون یک قاچاقبر کلان هم

کوکنار می باشد، کشت ای که کمترین فایده آن را دهقانان می گیرد ولی بیشترین قربانی اش را طبقه دهقانان می پردازد و فایده اصلی آن را اربابان مواد مخدر که با سرمایه داران دیگر کشورها دوستی و رابطه نزدیک دارند بدست می آورد. در حالیکه بنا بر گفته خود وزیر مبارزه با مواد مخدر دولت ثروتمندان، این دولت تا اکنون هیچ قاچاقبر کلان مواد مخدر را دستگیر نکرده ولی حاکمان دولت محلی پولداران ننگرهار، مدتی پیش اعلان کردند که در هشت تا نه ولسوالی این ولایت ۱۴۰ دهقان را به خاطر کشت کوکنار دستگیر و زندانی کرده اند و این نمونه خوبی از کارکردهای دولت کنونی است که چگونه دهقانان زحمتکش و فقیر را زندانی می کند، در حالیکه یک قاچاقبر کلان (یک پولدار کلان که تاجر مواد مخدر است) را نمی تواند دستگیر و بندی و محاکمه کند.

افغانستان ما کشوری است که هر چه بدبختی و غم و درد است آنرا زحمتکشان فقیر بخصوص کارگران و دهقانان تحمل می کنند. تمام کارهای سرمایه داران که برای پولداری صورت می گیرد مافیایی است و با جرئت می توانیم بگوئیم که سرمایه داری و پولداری بدون کارهای مافیایی، حق خوری، زدنی، قاچاق و فساد نمی تواند به وجود بیاید. کشت کوکنار را که همین سرمایه داران مافیایی و خانان و اربابان و زمینداران کلان در افغانستان رواج داده است، یکی از کشت های زهرناکی است که برای سرمایه داران فایده می آورد ولی زحمتکشان، بخصوص بزرگان و دهقانان را تباه و بریاد می سازد.

بر اساس معلوماتی که دولت سرمایه داران و خان ها و اربابان و ثروتمندان افغانستان ارائه کرده است، همین اکنون یک میلیون و شش صد هزار دهقان در افغانستان مصروف کشت

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان باور دارد که دستفروشان و دارندگان کراچی های دستی از جمله طبقات زحمتکش کشور ما بوده و وقتی می تواند از زندگی رنج آور و دردناک کنونی رهایی پیدا کنند که با هم متحد شوند و با سایر زحمتکشان دیگر مثل کارگران و دهقانان دست اتحاد بدهند تا جواب تمام توهین ها، مشت خوردن ها، لگد خوردن ها و آزار و اذیتی را که تحمل کرده اند، به طور قاطع بدهند، پس بر این انسان های زحمتکش است که دیگر صدا بزنند که تحمل بس است!

انجمن اجتماعی زحمتکشان
افغانستان

۲۴ قوس ۱۳۹۰

شوند، در انفجار زخمی می شوند، اما به جای گدایی بیش دروازه های موسسات

خیریه، با بازوی خودشان نان می خورند. اما با تمام این زحمت، دولت کنونی که دولت سرمایه داران خارجی و داخلی است و در فکر غریب و زحمتکش نیست و باید هم نباشد، اجازه کار کردن را از این انسان ها می گیرد. نمی گذارد که این انسان های زحمتکش با بازوی خود شان کار کنند. وقتی آنها بیکار بمانند، چه چاره می توانند داشته باشند، جز اینکه قهر خود را نشان بدهند. چنانچه دارنده ای کراچی دستی با آتش زدن خود در تونس نشان داد و بالاخره در شعله های همان قهر بود که دولت دیکتاتور تونس سرنگون شد.

دستفروشان و دارندگان کراچی های دستی، تحمل بس است!

افغانستان به شمار میروند، هر صبح پیش از طلوع آفتاب بروی جاده ها می ریزند و تا ناوقت های شب برای اینکه به خانواده های شان لقمه نانی برده باشند، بی وقفه کار می کنند که کارشان در هیچ نوع «قانون کار» نمی گنجد؛ آنها نه رخصت دارند، نه تفریح، نه اضافه کاری، نه مرخصی و نه آرامش. تمام روز گرد می خورند، دود می خورند، پولیس و ترافیک آنها را با لگد می زنند، کراچی های شان را چه می کنند، توهین می شوند، مشت می خورند، پول شان گرفته می شود، میوه و سبزی شان دزدی می شود، از یک جا به جا دیگر فرار می کنند، در انتحار کشته می

دولت پولداران، ثروتمندان، خان ها و اربابان که زحمتکشان را مورچه های روی زمین هم حساب نمی کنند، در این اواخر تصمیم گرفته است که دستفروشان و دارندگان کراچی های دستی را از تمام شهر های کلان افغانستان جمع کند. این دولت که نه با درد و رنج زحمتکشان آشنا است و نه هم ارزشی برای طبقات زحمتکش قائل می شود، به پولیس خود دستور داده است که تمام چهارراهی های شهرهای بزرگ را از دستفروشان و دارندگان کراچی های دستی «پاک» کنند. دستفروشان و دارندگان کراچی های دستی که از جمله مردم فقیر

د خوارو نړیواله ...

زیار کښان د خپلو پیسو ۹۰ فیصده د خوراکی موادو په اخیستو لگوي او د اولادونو د تعلیم، جامو، تفریح، دوا او ډاکټر لپاره ورته پيسې نه پاتې کيږي، خو بیا هم وري پاتې کيږي، حال دا چې که تاسو په کابل کې سرینا هوټل، کانتیننټل هوټل، صافي لندمارک او یا په مزار شریف، جلال آباد، هرات، کندهار او په نورو ښارونو کې لوکسو لوکسو هوټلونو ته ولاړ شئ، نو ویه گورئ چې دولتي چارواکي، سوداگر او

تاجران، اربابان او خانان او پانگومال د میز شاوخوا ناست او په زرگونه افغانی د یوې وخت ډوډۍ لپاره مصرفوي خو کله چې خپلې ډکې کړي بیا چيغې وهي چې بهرنیان دې مور سره مرسته وکړي خو بیوزلي وري پاتې نشي!!

زیار کښان ورویه او خويندې باید په دې پوه شي، هغه دولت چې بهرنیانو ته لاس اوږد کړي او د بهرنیو په مرسته رامنځته شوی وي، داسې دولت دوې ته هیڅ څه نشي ورکولای، ځکه کله چې یو دولت په میلیونونه میلیونه افغانی د معدني

اوبو، لوکسو موټرونو، فرنیچر او د سفرونو لپاره کاروي خو بیا هم هغه هیوادونو ته چې د زیار کښانو د وژلو لپاره یې ټانک او طیارې راوستي، د «خیرات» لاس اوږدوي خو کله چې پیسې لاس ته ورغلي نو گوري چې د دولتي چارواکو ورویه کارخانې جوړوي، بانکونه جوړوي، ښارگوټي جوړوي، تلویزیونونه جوړوي او نور. آیا داسې دولت کولای شي زیار کښانو ته کار وکړي؟

ښکاره خبره ده، څوک چې زیار کښ نه وي او د کارخانو، ښارگوټو او بانکونو مالک وي، هغه نه یوازې

نشي کولای د زیار کښانو لپاره کار وکړي، بلکې د زیار کښانو د بدبختۍ سبب گڼل کيږي. نو زیار کښان باید دې ته انتظار ونه باسي چې دولتي چارواکي او بهرنیان چې د وژنې لپاره ډیر راکونه او ټوپکې او د بمبارۍ لپاره طیارې لري، د خوارو په نړیواله ورځ بیا څه دروغ او رښتیا وایي، دا زیار کښان باید نور ځان وپېژني، کارگران او دهقان او کسبگر ټول باید په گډه په خپله د خپلو مشکلاتو د حل لاره پیدا کړي، داسې لاره چې نور په افغانستان کې هیڅوک د لوړې په نامه څه ونه پېژني. ★

کارگران و سایر زحمتکشان فقیر کشور ما قرار داشته و تلاش می کند تا سهم خود را در این حرکت ها ایفا کرده، چون می داند که زحمتکشان کشور ما روزی زنجیر بردگی را خواهند شکست. انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان ۴ جدی ۱۳۹۰

کارگران کشور ما که یازده تن از فرزندان زحمتکش خود را به خاطر منافع اربابان ظالم از دست داده، باور دارد که درد و اندوه از دست دادن این کارگران را باید به نیروی رهایی بخش تبدیل کرده و اعلام می دارد که با تمام توان در خدمت حرکت های رهایی بخش

اتحاد، به رهایی و آزادی خود رسیده و زنجیر های بردگی را بشکنند، و تاریخ نشان داده است که کارگران در نهایت راه دوم را انتخاب کرده و برای نجات شان راهی جز این هم ندارند. انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان، ضمن همدردی با تمام

درد و غم از جان...

و با مرگ تدریجی در کارخانه ها، شرکت ها، تصدی ها، ادارات دولتی، معادن و ... زندگی شان پایان یابد؛ یا باید با هم متحد شوند، کمک سایر زحمتکشان فقیر را جلب نمایند و با

دمکراسی ...

در نظام سرمایه داری که حاکمیت مردم محدود به زمینه سیاسی است، اقتصاد در دست یک اقلیت ناچیز باقی میماند که به اتکای قدرت مالی خود در همه زمینه های سیاسی - فرهنگی و مذهبی به طور موثر و مداوم اعمال حاکمیت میکند و موجب میشود حاکمیت مردم در زمینه سیاسی لطمه شدید ببیند. به همین دلیل دمکراسی غربی، که امروز در جهان شور غوغا بر پا کرده است و نقاب غیرواقعی را بر رخ کشیده در خدمت اقلیت سرمایه دار آن جامعه می باشد که تمام شئون ورشته های مهم جامعه را در چنگال خون چکان خود قرار داده است.

دمکراسی در کلیه جوامع طبقاتی، شکلی از دیکتاتوری است که به وسیله طبقه مسلط اعمال میگردد و بنا بر آن دارای خصلت طبقاتی است و دمکراسی فقط برای طبقه مسلط جامعه وجود دارد که این را هر انسان نیمی با سواد درک کرده می تواند که زحمتکشان افغانستان

دهقانان، گارگران، از نعمت دمکراسی برخوردار است که جواب منفی می باشد چون امروز دمکراسی در تمام جهان برای اقلیت ها جامعه می باشد.

در نظام های سرمایه داری دستگاه دمکراتیک این جوامع به نحوی سازمان یافته که بتواند کلیه فعالیت های سیاسی طبقه زحمتکش را فلج نموده و اینان را در خارج از حیطه فعالیت های سیاسی نگاه دارد و هر گاه شرایطی فراهم آید که توده ها منافع سرمایه داری را به خطر اندازد، بورژوازی حتی به نهاد ها و معیارهای خود نیز پابند نمی ماند و به فاشیسم متوسل میشوند.

و اما دمکراسی راستین آن است که آزادی های دمکراتیک را بصورت واقعی و نه شکلی فراهم آورد. این دمکراسی در خدمت اکثریت عظیم افراد جامعه است و نسبت به طبقه ارتجاعی اقلیت و استثمارگر اعمال دیکتاتوری می کند و حقوق دمکراتیک شهروندان از طریق وسایل و تدابیر مشخص و انقلابی تضمین میشود. ★

انجمن اجتماعی زحمتکشان...

و نه تنها قیمت ها پایین نمی آید بلکه این اقدامات نمایشی به جای کاهش قیمت ها باعث قلت مواد و بلند رفتن قیمت ها می گردد.

حکومت با ایجاد چند محل فروش گاز مایع را در شهر پنج ملیونی کابل نمی تواند درد بیکاری، فقر، بی روز گاری، فساد و نبود سر پناه زحمتکشان را دوا نماید. بایکه مسؤلان حکومت ادعا دارد که نیازمندی های مردم را با تعیین نرخ گاز مایع به ۵۵ افغانی و ایجاد محلات توزیع آن رفع نموده و به مشکل مردم رسیده گی کرده اما این اقدام نه تنها هیچ تغییری در وضعیت قیمت ها نیاورده بلکه علاوه بر قلت گاز مایع، زمینه را برای فساد بیشتر عده ای دیگری از حکومتی ها و سکتور خصوصی فراهم ساخته است.

در شرایطی که نشانه های از زمستان سرد و تاقت فرسا در کشور به وضوح دیده میشود، از یک طرف هر روز قیمت مواد سوخت افزایش یافته و هیچ نشانه

از کاهش قیمت ها دیده نمی شود، از جانب دیگر در یک سمت فقر و بی کاری زحمت کشان بیشتر گردیده و در سمت دیگر مافیایی اقتصادی با استفاده از فساد حاکم در ادارات حکومتی به غارت خود ادامه داده و تلاش دارد تا سود بیشتر را کمایی نموده و به سرمایه های افسانوی زودتر برسد.

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان به حیث نهادی که مشکلات و درد زحمتکشان را بیشتر از همه درک می کند خود را مکلف می داند تا صدای اعتراض و خشم کارگران، دهقانان، اهل کسبه، کراچی وان ها، معلمان، مامورین پائین رتبه دولتی و سایر زحمتکشان کشور را از وضعیت موجود بخصوص در رابطه به بالارفتن چند برابر قیمت گاز مایع که خارج از توان خرید اکثریت جامعه می باشد، بلند نموده و باور دارد که بازی موش و پشک بین حکومت و پولدارها نمی تواند آنان را فریب دهد.

فوس (۱۳۹۰) ★

زیار کښانو چمتو شی، لومړي بن وځورولئ، دویم بن مو نابودوي

که دا پوښتنه مونږ زیار کښان راپورته کړو چې له لومړي بن څخه تر دویم بن پورې چې لس کاله یې دوام وکړ، د هغه طبقې خلک چې تر ټولو زیات ورنځیدل، کړاونه یې ولیدل، مړه شول، په ډله ایزه توګه ووژل شو، په غم کښیناستل، بندي شول، معتاد شول، فحشا ته یې مخه کړه، ګدایي یې وکړی، وزگار شول، مهاجر شول، پاکستان او ایران ته د مزدورۍ لپاره لاړ او په انتحاري حملو او بمونو کې ووژل شو، څوک وو؟ نو ځواب یې ښکاره دی: مونږ زیار کښان، یعنی کارگران، دهقانان، ښوونکي، موچیان، آهنګران، ډیریوان، نجاران، ډاکټران، انجینران، نانویان، حلبی سازان، دولتي ټیټ پورې مامورین او همداسې نور بیوزله زیار کښان.

که دا پوښتنه راپورته کړو چې له لومړي بن څخه تر دویم بن پورې چا پیسې پیدا کړی، چا بللېنګونه

جوړ کړل، چا کارخانې خلاصې کړی، چا بانکونه جوړ کړل، چا ښارګوټي جوړ کړل، چا هوايي شرکتونه جوړ کړل او چا میلیونونه ډالره ګلا کړی، نو ځواب یې ښکاره دی: لوړ پوړو دولتیانو، د انجواګانو مشرانو، خانانو، سرمایه دارانو، تاجرانو، د رسنیو مشرانو او اربابانو. نو دا په ښکاره توګه بیانوي چې هغه فیصلې چې په اول بن کې وشوې د زیار کښانو په فایده او ګټه نه وې، او امکان یې هم نه درلود چې د زیار کښانو په ګټه دې فیصلې وشي. او د همدې لپاره ټولې فیصلې د ثروتمندانو او سرمایه دارانو په ګټه تمام شوي دي او باید تمام شوی وې، ځکه کوم هیوادونه چې په اول بن کې واکداران وو، هغوی د غریبو او فقیرو ملګري نه بلکې دښمنان دي، هغوی حتی د خپلو هیوادونو فقیران، غریبان او زیار کښان چوروي څو لا سرمایه دار شي. او

همدا یې دلیل و چې اولي بن، زیار کښان وځورول، وې کړول او د بیلابیلو ظلمونو قربانیان یې کړل. خو اوس د دویم بن لس کاله راروان دي. او دا لس کاله به د تیرو لسو کالو په تناسب د زیار کښانو لپاره لا خطرناک او نابودونکي وي، ځکه چې بیا هغه خارجي واکداران سره راغونډ شوي وو چې د بیوزلو زیار کښو ښکاره دښمنان دي. د دویم بن په اولو ورځو کې څه باندې دوه سوه زیار کښه انسانان په انتحاري حمله کې ووژل شول، د گاز بیه نژدې ۱۵۰ افغانیو ته ورسیده، د لومړي ځل لپاره زمونږ خلک د گاز اخیستلو لپاره اوږده اوږده صفونه جوړوي، بیکاري ډیره شوی ده او د لویو ښارونو څلورلاري د کارگرانو د ګڼې ګڼې څخه ډکې دي او په کلیو او بانډو باندې د خارجیانو بمباري په کلکه روانه ده. د دویم بن په لسو کالو کې به د هیواد

زیار کښان لا وځپل شي ځکه چې د لویې جرګې د پیشنهاد سره سم افغانستان د یو ملیارد ډالرو په وړاندې خارجیانو ته ورکول کیږي چې معلومه ده دا یو ملیارد ډالره به د دولت لوړ مقامات، انجواګانې، مدني ټولنې، رسنې، خصوصي سکټور په څپته ووهي او زیار کښان به د خارجیانو د هر ډول ظلم قرباني کیږي او څرنگه چې همدا اوس ۹ میلیونه تن له ولرې سره مخامخ دي، په راتلونکو لسو کلونو کې به میلیونه نور خلک هم له ولرې سره مخامخ شي.

لومړي بن زیار کښانو ته وښودله چې کله د هیواد واک پردي واخلي، هغوی د دوو ستمونو قرباني کیږي، او دویم بن به زیار کښانو ته د ټولو کړیدلو او رنځیدلو او قرباني کیدلو سره وښايي چې هیڅوک زیار کښان نشي ژغورلي، مګر د هغوی پیوستون او یووالی.

★

که هزاران کارگر دیگر مجبوراً به معادن زغال سنگ خواهند رفت و زغال استخراج خواهد شد و کارخانه های سرمایه داران تولید خود را ادامه خواهد داد.

کارگران، از فقیرترین و غریب ترین انسان های وطن ما هستند که در وضعیت بسیار بد اقتصادی زندگی و کار می کنند. این انسان های زحمتکش که مالک هیچ چیز نیستند، یا باید برای صاحبان کار، یعنی اربابان و کارفرمایان چون برده ها تا آخر عمر کار کنند، در جریان کار بمیرند، دست و پای شان قطع گردد (ص ۳)

که دولت سرمایه داران و زمینداران کلان است، کارگران را پرزه های می دانند که باید به مرور زمان کهنه شوند و به جای پرزه های جدید (فرزندان کارگران) به کار شروع کنند، از همین خاطر اگر کارگران در میان زغال سنگ دفن هم شوند، برای لحظه ای هم چرت حاکمان کنونی خراب نمی شود، چون این حاکمان شرایطی را بوجود آورده اند

درد و غم از جان دادن یازده تن از کارگران معدن زغال سنگ نهرین را به نیروی رهایی بخش مان تبدیل کنیم!

خارجی به جز کشتار و ستم و درد چیزی دیگر به کارگران نداده است. این کارگران در حالی زیر آوار زغال سنگ دفن می شوند که حاکمیت و دولت کنونی کشور ما لایام کردن معادن وطن عزیز ما را به سرمایه داران داخلی و خارجی آغاز کرده است و هر روز از «فایده های» آن با شور و شوق صحبت می کند و واضح است که کارگران عزیز در میان این همه «فایده های» دولت، به جز از مرگ، درد و رنج و کار طاقت فرسا چیزی بدست نمی آورند. دولت فعلی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان در حالی از خبر دردناک جان دادن یازده تن از کارگران شریف کشور ما در معدن زغال سنگ نهرین ولایت بغلان اطلاع حاصل می کند که هر روز صدها کارگر و دهقان و زحمتکش فقیر وطن ما در انواع و اقسام ستم های نیروهای خارجی و داخلی، جان های شان را از دست می دهند. ما به حیث جزوی از زحمتکشان کشور، جان دادن این کارگران عزیز را لکه سیاه بر پیشانی دولتی می دانیم که در ده سال گذشته با حمایت نیروهای

زیار

صاحب امتیاز:

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

مدیر مسول: آقا حسن «آروین»

شماره تماس: ۰۷۰۵۱۷۱۸۲۳ / ۰۷۷۸۲۱۸۳۸۱

ایمیل: zyar.af@gmail.com

وب لاک: www.zayarafg.blogspot.com

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.